

พจนานุกรม

3

ตุลาคม

สัปดาห์ที่ 26

เทศกาลธรรมดา

สคด 19:7-8,9-10

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2

บทอ่านที่ 1

นหม 8:1-4ก,5-6,7ข-12

ประชาชนทั้งปวงมาชุมนุมพร้อมกันที่ลานหน้าประตูนี้...เอสร้าธรรมจารย์ยืนอยู่บนยกพื้นไม้ที่สร้างขึ้นเพื่อการนี้ เอสร้ายืนอยู่สูงกว่าประชากรทั้งปวง ทุกคนจึงเห็นเขาได้ เมื่อเขาเปิดหนังสือ ประชากรทุกคนก็ยืนขึ้น เอสร้าถวายพระพรแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ประชากรทั้งปวงก็ชูมือขึ้นพูดว่า “อาเมน อาเมน” และก้มลงหน้าจรดพื้นนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

ชนเลวีช่วยอธิบายธรรมบัญญัติให้ประชากรเข้าใจ เขาทั้งหลายแปลข้อความจากหนังสือธรรมบัญญัติของพระเจ้าเป็นตอน ๆ และอธิบายความหมายให้ประชากรเข้าใจ

ประชากรทุกคนที่ฟังถ้อยคำของธรรมบัญญัติก็ร้องไห้ เนหะมีย์ซึ่งเป็นผู้ว่าราชการเอสร้าซึ่งเป็นสมณะและธรรมจารย์ และชนเลวีผู้สอนประชากรจึงพูดกับประชากรทั้งปวงว่า “วันนี้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าของท่าน อย่าเป็นทุกข์ โศกเศร้าหรือร้องไห้เลย จงกลับไปบ้าน เลี้ยงอาหารเลิศรส ดื่มเหล้าองุ่นอย่างดี และแบ่งปันอาหารให้คนที่ไม่มี เพราะวันนี้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา อย่าเศร้าใจเลย เพราะความยินดีจากองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นผละกำลังของท่าน”...

พระวรสาร

ลก 10:1-12

เวลานั้น ต่อจากนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงแต่งตั้งศิษย์อีกเจ็ดสิบสองคนและทรงส่งเขาล่องหน้าพระองค์เป็นคู่ ๆ ไปทุกตำบลทุกเมืองที่พระองค์จะเสด็จ พระองค์ตรัสกับเขาว่า “ข้าพเจ้าจะเกี่ยวมีมาก แต่คนงานมีน้อย จงวอนขอเจ้าของนาให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวข้าพเจ้าของพระองค์เถิด จงไปเถิด เราส่งท่านทั้งหลายไปดูลูกแกะในฝูงสุนัขป่า อย่างนำถุงเงิน ย่ามหรือรองเท้าไปด้วย อย่าเสียเวลาพักท่ายผู้ใดตามทาง เมื่อท่านเข้าบ้านใด จงกล่าวก่อนว่า “สันติสุขจงมีแก่บ้านนี้เถิด” ถ้ามีผู้สมควรจะรับสันติสุขอยู่ที่นั่น สันติสุขของท่านจะอยู่กับเขา มิฉะนั้น สันติสุขของท่านจะกลับมามีอยู่กับท่านอีก จงพักอาศัยในบ้านนั้น กินและดื่มของที่เขาจะนำมาให้ เพราะว่าการงานสมควรที่จะได้รับค่าจ้างของตน อย่าเข้าบ้านนี้กลับบ้านโน้น

เมื่อท่านเข้าไปในเมืองใดและเขาต้อนรับท่าน จงกินของที่เขาจะนำมาตั้งให้ จงรักษาผู้เจ็บป่วยในเมืองนั้น และบอกเขาว่า “พระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่กับท่านทั้งหลายแล้ว” แต่ถ้าท่านเข้าไปในเมืองใดและเขาไม่ต้อนรับ ก็จงออกไปกลางลานสาธารณะ และกล่าวว่า “แม้แต่ฝุ่นจากเมืองของท่านที่ติดเท้าของเรา เราจะสลัดทิ้งไว้ปัดปรำท่าน จงรู้เถิดว่า พระอาณาจักรของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว”

เราบอกท่านทั้งหลายว่า ในวันพิพากษา ชาวเมืองโสดอมจะรับโทษหนักกว่าชาวเมืองนั้น

ข้อคิด

พระวาจาของพระเจ้ามีความสำคัญสำหรับประชากรของพระองค์เสมอมาในประวัติศาสตร์ของชาติอิสราเอล และยังคงมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับสังคมทุกวันนี้

พระเยซูเจ้าทรงส่งสานุศิษย์ 72 คนออกไปเพื่อเตรียมผู้ฟังก่อนที่พระองค์จะเสด็จไป เราทุกคนในฐานะศิษย์ของพระองค์ มีหน้าที่เตรียมจิตใจด้วยการนำพระวาจาของพระเจ้าไปยังทุกคน เริ่มจากตัวเราเองก่อน และทุกคนที่สัมผัสกับเราในชีวิตประจำวัน เพื่อทุกคนจะมีความพร้อมต้อนรับพระเยซูเจ้าองค์สันติสุขเข้ามาในจิตใจและสามารถแบ่งปันสันติสุขนั้นแก่ผู้อื่นด้วย